ANUL VI. No. 3. 15 IANUARIE 1865

JURNAL,

PENTRU PROPAGAREA SCIINŢELOR POSITIVE IN ROMANIA

Redactat de

Dr. C. ESSARCU şi Lt. D. ANANESCU.

Coprindere: Instrucţia şi Educaţia. Cercalele, Natura. Regnurile Natureĭ, Insciinţărĭ.

INSTRUCŢIA şi EDUCAŢIA

Nè se poco io vi dia, da imputar sono
Chè quanto io posso dar, tutto vi dono
Arioste.

(urmarea Discursuluĭ D-luĭ Essarcu)

IV

Câtă glorie asemenea de cules pentru ómeni noştri care pot deveni primi institutori a unuĭ popol ce aspiră a trăi de adevĕrata viaţă şi care reclamă locul seŭ la sóre. Câte varii şi numeróse elemente pentru a descepta o mare şi nobilă ambiţie şi a chiştiga o mare şi nobilă reputaţie. Să nu piardă însă din vedere, cum am ḑis'o déjà, să nu piardă din vedere ómenii noştri de stat veritatea istorică care ne arată că adeverata glorie şi adeverata reputaţie precum şi guvernele nu se fundeadă şi nu se stabilesc de cât cu condiţia de a se face represintanţĭ marelor operi şi marelor trebuinţe sociale ce interesă viitorul. Decĭ, credem că cea maĭ mare trebuinţă, trebuinţa vi-

şi alte passiunĭ rele înnăbusesce întrênşi cuvîntul care remâne fărŏ fruct. Semênţa în fie-care este semănată pe pămînt bun sunt aceia care, ascultînd cuvîntul cu mintea pregătită, cu inimă curată, o păstrédă în consciinţa lor adîncă şi daŭ fruct aşteptând *cu pacienţă* timpul maturătăţi.

Acéstă parabolă a Evangelii, dictată sunt acum optu-spre-ḑece secolĭ, pare scrisă de erĭ: pare făcută ca să analyse lucrurile ce vedem, ca să descrie timpul în care trăim, ca să ne arate slăbiciunele şi infirmităţile de care sufferim.

Obstacolele ce întîlnesce în ţérra nóstră orĭ ce semênţă de ideĭ bune, orĭ ce element de regenerare sunt arătate în parabola Evangelii cu o admirabilă claritate şi precisie. Cine din noĭ nu cunósce pe aceia care se află pe marginea drumuluĭ, unde semênţa cea bună este semănată, unde cuvîntul de adevĕr şi de sciinţă este pronunţiat, şi care trec făr' atenţie, lăsând spiritul rĕuluĭ ca să ridice acéstă semênţă, saŭ să astupe şi să înnăbuşéscă acest cuvînt? Cine n'a auḑit şi nu aude mulţimea ignorentă strigînd şi vociferând, călcând în picióre fărŏ să scie ce face, semênţa ce ar fi nutrit'o, ce i ar fi înnobilit inima şi, i ar fi înnălţat intelliginţă? Dar cine maĭ cu sémă nu veḑe acelle pămênturĭ uşurĭ şi fără profunditate, acelle multe şi numeróse în societatea, nóstră persóne care priimesc de o cam-dată cuvîntul, îl ascultă cu plăcere, dar care neavênd rădăcinĭ, neavênd consistenţă îl lasă să piară şi să se usuce, şi dacă pîntre aceste persóne se află unele cu óre-care profunditate astfel încât semênţa cea bună să se prinḑă şi să încépă a da vlastărĭ şi florĭ, atuncĭ nu sciŭ ce vînt fatal, prin nu sciŭ ce sufflare rece şi infernală, le isbesce de sterilitate, opresce întrînsele seva dătătóre de viaţă presintînd ast-fel ochilor noştri spectacolul cel maĭ trist şi cel maĭ lacrimabil!

Să ne luptăm dar cu energie în contra acestor cause de paralysare, şi de destrucţie şi să cătăm a ne asemăna pămîntuluĭ celluĭ bun şi roditor, unde semînţele de adevĕr şi de sciinţă căḑênd să dea, unele treĭ-ḑecĭ pentru una, altele şai-ḑecĭ şi altele o sută! (aplaude)

Fine.

Am promis cititorilor noştri o dare de sémă despre lecturele de séră ce a desceptat aşa de mult atenţia publiculuĭ şi care atrag în sala caselor luĭ Beizadea C. Ghica, o mulţime necreḑută de persóne din tóte clasele societăţi.

Personagele celle maĭ considerabile din Bucurescĭ aŭ făcut onóre oratorilor ce aŭ vorbit de a veni să asiste la cursurile lor.

Marţĭ 2 Fevruarie D. Ulysse de Marsyllac cu vorba sa clară, lucidă şi curgătóre a vorbit despre poesia lyrică în secolul al XIX şi Vineri 4 Fevruarie D. N. Racoviţă a expus înainte unuĭ immens şi sympathic auditoriŭ ideĭ seriόse asupra arteĭ şi musiceĭ în general şi în urmă asupra musiceĭ naţionale. În maĭ multe rînduri cuvintele D-luĭ Racoviţă aŭ fost acoperite de aplaude.

Abundenţa materiilor şi locul maĭ mare şi maĭ exclusiv ce trebue să ocupe în colónele jurnaluluĭ nostru sciinţele maĭ special positive ne opresc de a da o dare de sémă pe larg despre aceste duoĕ interesante seanţe. În numĕrul viitor cu tóte astea vom reveni asupra lor şi vom reproduce în jurnalul nostru acelle din ideile emise de DD. Marsyllac şi N. Racoviţă care vor avea acel caracter de positivism ce *Natura*, care a inscris pe frontispiciul seŭ: *propagarea sciinţelor positive*, caută cu atâta aviditate

CULTURA CEREALELOR.

ART. II.

In ḑilele nóstre când în miḑlocul atâtor minunī născute de geniul omuluī vedem astă admirabilă mulţime a seminţeī, aste spice care p'un trunchiŭ subţire şi flexibil daŭ cu prisos grăul ce le a făcut să nască, suntem îndemnaţī a crede că industria umană a perfecţionat aicī natura şi că grăul de astă-ḑī n'a fost tot aşa şi la popoli anticī.

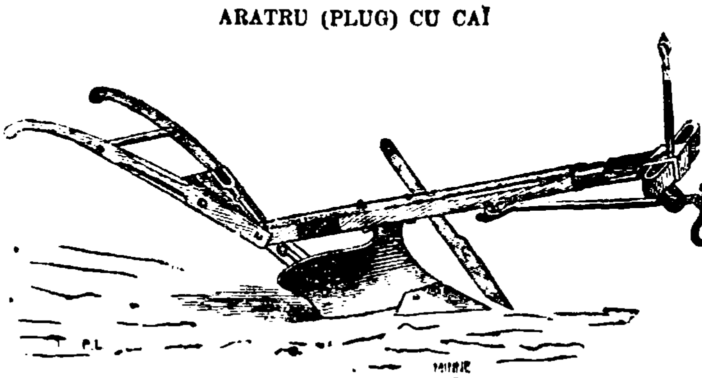
Buffon, prinţul naturalistilor şi cu dînsul Is. Geoffroy St. Hilaire, care a studiat sub puntul de vedere filosofic specia şi varietatea limitată, aŭ admis că grăul este o érbă perfecţionată. şi că nicī într'o parte pe pămênt nu'lŭ a gătit în stare sĕlbatică, ast-fel precum este astă-ḑī şi că planta primitivă numaī există; este dar un triumf al intelligenţeī umane, asupra producţiunilor natureī.

Origina asteī plante se perde în nóptea secolilor; din timpiī ceī maī depărtaţī Istoria ne spune că aŭ existat tot acelleaşī cereale ca şi celle de astă-ḑī, căcī deschiḑênd mormintele Egyptenilor, peste care aŭ trecut mulţī secolī înainte de Pliniŭ Theofrat şi Aristotel, popoli modernī aŭ găsitŭ seminţe asemenea cu celle de astă-ḑī.

Patriile naturale a multor dintre cerealele nóstre nu sunt, ăncŏ conoscute şi póte vor remâne pentru tot-d'auna, căcī flórea şi semĕnţa lor arată o plantă primitivă. Naturalistul agronom, professor la museul din grădina plantelor de la Paris D. Decaisne ḑice: că cerealele nóstre nu s'aŭ depărtat de typul lor originar, Mulţī pun patria grăuluī în Asia centrală, de unde s'a respîndit în Europa.

ARATRU (PLUG) CU CAĪ

ARATRU SIMPLU

Nicī un spectacol maī frumos de cât acella unde omul se luptă cu pămĕntul brăsduindu'l cu aratru (plugu) ca să semene grăul, porumbul, orḑul, secara saŭ meiul. Ce imagină încăntătóre vedĕndu'l aruncănd în drépta şi în stânga semênţele care vor rodi însutit.

Animalele de care se servă omul la lucrarea pămĕntuluī sunt boi, bivoli saŭ caī, şi cu cât se ocupă cine-va de agricultură cu atât trebuie să îngrijéscă şi de crescecerea acestor animale, căcī există o legătură strănsă între cultura pămĕntuluī şi crescerea animaleler domestice; aşa spre esemplu; vĕḑênd cine-va un cal saŭ un boŭ frumos, póte fi sigur că acolo şi agricultura este desvoltată; apoī pământul se îngraşe unde pasc boi, cai şi oile.

Altă dată vom vorbi despre importanta questie a cultureī ş'a crescereī animalelorŭ nóstre domestice şi ameliorarea raselor, ca să putem avea carne, lapte şi lănă maī bună.

La noī pămĕntul se ară cu boī saŭ cu bivolī, în alte ţerrī unde aste animale sunt puţine se întrebuinţéḑă caī dupŏ cum se vede în allăturata figură.

Nu este departe timpul când câmpiile nóstre vor fi străbătute de machine puse în mişcare de forţa vapórelor şi nu vom maī avea trebuinţă de animale. Iată la ce servă sciinţa, venind în ajutorul trebuinţelor omuluī.

Cultura grăuluī este d'o importanţă cu atât maī mare în ţérra nóstră, cu cât ea constitue basa fondamentală a avuţiilor nóstre, în comparaţie cu inferioritatea în care se află artele şi industria.

Făr'a intra în lungĭ desvoltărĭ asupra acesteĭ materiĭ aşa de importante şi aşa de fecunde pe carĭ numaĭ agronomi ni le pot descri maĭ pe larg, îmĭ propuiŭ a facce cunoscut principalele procedeurĭ de cultură obicnuite ca să avem grâŭ frumos.

Pămêntul destinat pentru cultura grăuluĭ, trebue să fiă nicĭ prea mult nisipos, nicĭ prea mult argilos (humos); negreşit paiele aŭ trebuinţă de materiĭ pietróse ca să se întărească şi să pótă ţine spicele încărcate cu bóbe grele, dar să nu fie în mare cuantitate, cácĭ atuncĭ vom avea multe paie tarĭ şi puçine bóbe micĭ. De va fi iarăşĭ pămêntulŭ prea mult argilos, spicele se vorŭ desvolta încărcate cu bóbe marĭ şi paiele neavênd destulă putere ca să le suporte, se vor curba, spicele vor attinge pămêntul şi nu se vor putea cóce; assemenea bóbe necópte coprinḑênd şi multă umiditate se vorŭ lăsa a fi lesne attacate de insectele vătĕmătóre.

Pămêntul Românieĭ unesce tóte condiţiunile de fertilitate, maĭ cu seamă pentru cultura grăuluĭ, şi n'are trebuinţă de îngrăşemênt ca în alte ţerrĭ, unde nimic nu se póte cultiva fără a'l sili acoperindu'l cu differite materiĭ, animale, vegetale saŭ şi minerale (bălegar, gunoiŭ amestecat, óse pisate şi var).

Să ḑicem duoĕ treĭ cuvinte despre îngrăşămênt şi alternarea semĕnăturilor.

Intrebuinţarea îngrăşemêntuluĭ cere o mare atenţie şi s'a observat în general, că nu sunt pămênturile celle maĭ grasse care daŭ producturile celle maĭ bune; apoĭ prea multe saŭ prea pucina desvoltarea paielor vatĕmă bóbele.

Preparaţia pămêntuluĭ este d'o mare importanţă, dar numĕrul arăturilor ce precede grâul depinde de natura şi de starea în care se află Pe un câmp în lesnit adicŏ lăsat ne cultivat mult timp maĭ n'ainte d'a semĕna grâŭ,este maĭ bine a'l precede cu alte semĕnăturĭ şi n'are trebuinţă să fie adânc arat, căcĭ grăuluĭ 'i merge maĭ bine într'un pămênt al căruĭ fond are óre-care putere.

Nu este indifferent a precede grăul cu orĭ ce plantaţiunĭ. Experienţa ne învaţă că trifoiul prepară bine pămîntul pentru grâŭ. Dupŏ trifoiŭ, lupulina este excelentă în locurĭ uscate, iar în celle tarĭ putem cultiva înainte bob, pentru grăul de tómnă, şi varză pentru cel de primăvară, sfeclele şi guliile produc ăncŏ bune resultate, dar cultivatoriĭ nu sunt ăncŏ toţĭ convinşĭ despre acésta. Morcovi, rapiţă, rişcă, napĭ şi tabac, pot precede cultura grăuluĭ, dar cartofiĭ nu, fiind-că astă plantă slăbesce prea mult pămêntu, afară numaĭ dacă va fi bine îngrăşat.

Alegerea semênţeĭ este fórte importantă şi cultivatoriĭ preferă a întrebuinţa grăŭ noŭ, dar cercările multiple aŭ probat că grăulŭ de duoĭ saŭ treĭ anĭ este póte şi maĭ bun, d'aceea cultivatoriĭ re'noesc seminţele la duoĭ saŭ treĭ anĭ, semênţa trebuie să fie cóptă şi neattacată.

Dupŏ ce s'a ales seminţa trebue ciuruită spre a scóte bóbele streine, apoĭ spălate cu apă de var spre a distruge germeni de cărbune saŭ de carie. (maladiile grăuluĭ).

Quantitatea de grâŭ trebuinciósă pentru o suprafacie determinată (un pogon spre es.) variaḑă dupŏ terrăm. In pămêntul roditorŭ trebuie maĭ puçin de cât în celŭ slăbitŭ şi de cualitate mediocră, şi s'a observat că trebuie maĭ pucină semênţă tómna de cât primăvara; epoca semênăturilor variaḑă în differite ţerrĭ. La noĭ tómna se sémănă din Septembre pănă în Noembre, iar primăvara îndată ce timpul permite.

Grijile de care are trebuinţă grăulŭ din epoca semănăturei pănă la recolte sunt numeróse şi agricultoriĭ practicanţĭ le cunosc maĭ bine de cât ceĭ ce le scriŭ.

Recolta saŭ seceratu grâuluĭ se face la epoca când a ajuns la complecta maturitate, cu toate că uniĭ sunt de opinie ca să se facă cu câte-va ḑile maĭ 'nainte de acéstă epocă, apoĭ ce tabloŭ poate fi maĭ frumos de cât secerişul? vĕḑînd câmpiele acoperite de bărbaţĭ şi de femeĭ îmbrăcaţĭ în alb, cu feçele voióse tăind, legând şi transportând snopiĭ de grăŭ.

Dupŏ secerat vine treeratul care acum se face cu machine, mult maĭ lesne şi maĭ economice de cât cu caĭ.

Dacă sunt o mulţime de îngrijirĭ şi precauţiunĭ ca să ajjungem aicĭ, adicŏ: să preparăm pămêntul; să 'lŭ arăm, să 'lŭ semênăm, să veghiem asupra grăuluĭ cultivându-l pînă la maturitate, apoĭ să 'lŭ secerăm la timp şi să'l treerăm ca să'lŭ reducem în bóbe; dacă ḑic pîn aicĭ am avut o mulţime de îngrijirĭ, apoĭ ca să 'lŭ conservăm în grănare, grăul are trebuinţă de precauţiunĭ şi maĭ marĭ, căcĭ adesse se prăsesc insecte vătemĕtóre, precum: gărgăriţă ş'altele şi'l prăpădesc chiar în grănare. Cel maĭ bun mijloc de conservare este d'a'l usca bine suppu-

indu'lŭ la căldură şi omorînd larvele insectelor ce s'ar afla într'ênsul.

Iată de câtă muncă are trebuinţă grâul, şi de câte operaţiunĭ ca să'l vedem făcut bóbe, şi aşeḑat în magazie, de câte alte operaţiunĭ diverse maĭ are încŏ trebuinţă d'acum înainte pînă să vedem grâul prefăcut în păine. *A.*

(Va urma.)

NATURA. — REGNURILE NATUREĬ.

(urmare).

Regnul human sau social sau moral.

Nicĭ adevĕraţi naturaliştĭ, nicĭ philosophi, nicĭ aceia care nu sunt nicĭ naturaliştĭ, nicĭ philosophi dar care aŭ cugetat asupra planuluĭ general al creaţiel, nu pot face ast-fel de cât să constate că omul, în acest planeste despărţit printr'un immens interval de animale, de acelle animale chiar care îĭ sémănă fórte mult prin *forma lor materială.*

Pentru ce dar atât timp omul a fost classat de învĕţaţĭ şi de erudiţĭ pîntre celle-l-alte animale ast-fel în cât locul seŭ în *systemul natureĭ* să se afle lîngă Urang-utanĭ, gorilli şi alte maimuţe schîrbóse?

Iată pentru ce:

Duoĕ clase de învĕţaţĭ([1]) cu totul distincte şi aŭ împărţit studiul omuluĭ: pe de-o-parte philosophi şi psychologi, care pretind să pătrundă mysterele intellegințeĭ şi alle voințeĭ fărŏ să se se preocupe întru nimic de organele şi aparatele (seriĭ de organe...) care sunt instrumentele acestor facultăţĭ şi prin care ele se manifestă; philosophi, care ne vorbesc de sensaţiĭ şi de sensibilitate fărŏ să'şĭ dea ostenéla a studia organele nóstre sensitive. Pe de altă parte naturaliştĭ care nu vĕd şi nu caută în om de cât ceia ce găsesc în *brută* organe şi aparate, organe de digistie, de respiraţie, materie şi iar materiĭ, forme materiale şi nimic maĭ mult.

E fórte natural că aceştĭ din urmă învĕţaţĭ să fie classat pe om pîntre celle-l-alte animale cu care 'l confundă, căcĭ prin *forma materială*, prin caracterile zoologice, omul nu póte fi despărţit de aceste animale şi într'o classificaţie systematică nu póte fi pus de cât pîntre Urang-utani. Omul cum s'ar exprima un naturalist, nu póte în *ordinul* primatelor saŭ maimuţelor, a considera de cât ca o *specie* cel mult ca o *famillie.*

([1]) Vedĭ Broşura intitulată: curs de sciinţele naturale la Facultate de sciinţe din Bucurescĭ. Introducţie la sciinţele naturale de D. C. Essarcu.

Şi în acest ordin găsim că omul se asémănă şi prin urmare se apropie maĭ mult de un Urang-utan şi de un goril care ocupă cel d'ântîiŭ loc în scara classificaţieĭ de cât Urang-utanul saŭ gorillul se asémănă şi se apropie de celle-lalte maimuţe care se află pe la sfîrşitul scăreĭ...!

Trebue să fie cine-va naturalist ca să susţie o asemenea proporţie saŭ (ca să nu ne servim de expresiĭ care ar pune vre-o céŕtă între noĭ şi confraţi noştri... suntem deja împovăraţĭ cu destule alte certurĭ) naturaliştĭ aflându-se pe terîmul pe care sunt aşeḑaţĭ, nu pot susţine altă propositie şi cu sciinţa în mână, ne probă că logica este cu dînşi.

Tĕrîmul dar pe care naturalisaţiĭ s'aŭ pus e falş şi daca logica este cu dînşi causa e că punctul de plecare este erronat (nedrept) saŭ incomplect: În premisă (prima propositie a unuĭ syllogism, raţionament) nu se află de cât o parte din adevĕr, de cât jumătatea (dacă pot să mĕ serv de astă expresie) adevĕruluĭ şi consequenţele sunt trase din astă premisă ca cum într'ênsa s'ar afla veritatea întrégă Consequenţele aŭ o comprehensiune (*coprindere*) maĭ vastă de cât legitimar trebui să aibă fiind de, duse dintr'o premisă a căriea comprehensiune e mult maĭ restrînsă.

Sciinţa dar naturaliştilor este incomplectă şi consequenţele la care acéstă sciinţă ne conduc sunt erronate saŭ, daca naturaliştĭ voesc a fi cu adevĕrul, trebue să aibă grijă de a adăoga că daca omul este clasat pîntre *Primate* dacă constitută o *famillie* în *ordinul* maimuţelor, asta provine din causă că, în studiul omuluĭ, eĭ nu îmbrăţişeḑ de cât o parte, partea *materială*, nu vĕd şi nu studiă în om de cât ceea ce vĕd şi studiă în brută: organe, aparate, caractere *zoologice* iar nu caracterile salle în adevĕr *anthropologice*, adicŏ caracterile ce privesc natura să complectă, *materială* şi *spirituală*, (trup şi suffiet) *homo duplex*, natura sa adevĕrată de om *ἄνθρωπος* iar nu numaĭ de animal *ζῶον*.

Făcênd ast-fel sciinţa naturaliştilor ajunge la un resultat pe care nu'l póte admite sciinţa philosophilor şi nu póte fi adevĕrat în historia naturală, ceea ce este fals în philosophie.

E. (Va urma).

PROGRAMMUL

Lecturelor sciinţifice, litterariĭ şi artistice ce se fac în salonul caselor D-luĭ C. Chica lîngă Cismegiŭ.

LECTURA I.

Juoĭ 28 Ianuariŭ, 8 ore séra.

D. Essarcu, va ţine discursul de inaugurarea lecturelor şi a vorbi în urmă asupra Natureĭ şi Regnur. natureĭ.

LECTURA II

Marţi 2 Fevruarie.

D. Ulise de Marsillac. Va vorbi despre litteratura francesă

LECTURA III.

Vinerĭ 5 Fevruariŭ, 8 ore sra.

D. Nicolau Racoviţiă Va vorbi despre *Musică.*

LECTURA IV.

Duminecă 7 Fevruariŭ, 8 ore séra.

D. V. Alessandrescu. Va vorbi despre *Femeea romană despre historia şi poesia:* simţimintele, afectele şi pasiunile eĭ.

LECTURA V.

Marţi 9 Fevruariŭ 8 ore séra.

D. Hăjdeŭ. Va inaugura o seriă de biographiĭ romăne, vorbind despre **Domniţa Elena.**

LECTURA VI.

Duminică 14 Fevruariŭ, 8 ore séra.

D. Bacaloglu. Va vorbi despre atmosphera; greutatea aeruluĭ constatat prin esperienţe. Oxygen şi hydrogen; diferite esperiinţie; presiunea Gazelor şi a Vapórelor.

LECTURA VII.

Marţi 16 Fevruariŭ, 8 ore séra.

D. A. Petrescu. Va vorbi despre Economia politică în raport cu morala.

LECTURA VIII.

Duminecă 21 Fevruariŭ, 8 ore séra.

D. Essarcu. Va vorbi despre *Regnul mineral*: formaţiunea globuluĭ.

LECTURA IX.

Marţi 23 Fevruariŭ, 8 ore séra.

D. Marsillac. Va continua a vorbi despre litteratura fracesă.

LECTURA X.

Duminecă 28 Fevruariŭ, 8 ore séra.

D. V. Alessandrescu. Va trata despre *Clasicism, romantism şi realism, cu aplicaţiune la poesia şi arte.*

LECTURA XI.

Marţi 2 Martiŭ, 8 ore séra.

D. Bacaloglu. Va vorbi despre *Univers*; aspectul ceruluĭ; mişcările planetare; immensitatea lumeĭ; comete; eclipse; regularea timpuluĭ; *Calendarul.*

LECTURA XII.

Duminecă 7 Martiŭ, 8 ore séra.

D. A Pstrescu. Va face noţiunĭ elementare asupra legeĭ armonice a intereselor. Ideea interesuluĭ în raport cu ideea justuluĭ a adevěruluĭ şi chiar a santuluĭ, dupe cum spiritualismul crestinismuluĭ o concipe.

LECTURA XIII.

Marţi 9 Martiŭ, 8 ore séra.

D. Hăjdeŭ. Va face biographia luĭ Nicolau Milesco.

LECTURA XIV.

Duminecă 14 Martiŭ, 8 ore séra.

D. Essarcu. *Regnul vegetal*, noţiunĭ despre botanica: Generaţiunea şi propagaţiunea plantelor.

LECTURA XV.

Marţi 16 Martiŭ, 8 ore séra.

D. Marsillac. Continuă a vorbi desprelitterat. francesă.

LECTURA XVI.

Duminecă 21 Martiŭ, 8 ore séra.

D. A Petrescu. Va da o idee generale asupra fenomenelor economicĭ celor maĭ importante: Capitalul, travaliul, pămêntul şi concursul armonieĭ dintre dênşiĭ la producţiune.

LECTURA XVII.

Marţi 23 Martiŭ, 8 ore séra.

D. Hăjdeŭ. Va face biographia luĭ Ionascu-Vodă

LECTURA XVIII.

Duminecă 28 Martiŭ, 8 ore séra.

D. V. Alessandrescu. Va vorbi despre cronicariĭ Spanioliĭ în raport cu istoria imperiuluĭ Romano-Bulgar

LECTURA IX

Marţi 30 Martiŭ, 8 ore séra

D. Bacaloglu. Va vorbi despre *Electricitate:* va face diferite esperimente relative la acésta; meteòre electrice.

LECTURA XX.

Duminecă 6 Apriliŭ, 8 ore séra.

D· Essarcu. Va vorbi despre *regnul animal* si regnul *uman*: omul în creaţiune.

LECTURA XXI.

Duminecă la 11 Apriliŭ, 8 ore séra.

D. Bacaloglu. Va trata despre *Galvanism*; lumina electrică; — Efectele Galvanismuluĭ.

— Aceia care aŭ citit prospectul jurnaluluĭ nostru vĕd că orthographia, acestuĭ d'ântêiu numĕr al Natureĭ differă óre-cum de orthographia ce adoptasem în acel prospect. Ni s'a făcut îndt'adevĕr observatia că acea ortographie, nefiind destul de rĕspîndită ar fi póte o causă care ar opri ca jurnalul nostru să fie rĕspândit in mâinele *celuĭ maĭ mare numĕr de lectorĭ* către care îl adresăm. Acéstă consideraţie ne a făcut să modificăm órecum prima orthographie ce adoptassem; credem însă că acea orthographie este maĭ logică, maĭ conformă cu geniul limbeĭ şi cu orthographia primitivă ce o găsim în primile nóstre cărţĭ bisericescĭ, şi arĕtă tot de o dată maĭ bine rudenia limbeĭ nóstre cu limba Latină şi cu celle ce dervă dintr'nsa.

Invităm cu astă ocasie pe toţĭ bărbaţi competinţĭ asupra acesteĭ materiĭ de a se aduna şi a se organisa într'o *Societate Litterară* pentru a discuta şi a se ocupa de acéstă mare questie a limbeĭ.

Typographia Stephan Rassidescu, Strada Némţéscă, Hôtelul Germany, No. 2.